

formálni, friss vagy szépen és természetesen szárítottat kel-
lene examinálni.

A *Qu. malacophylla* synonymja a *Qu. pedunculata*
var. *opaca et glaberrima* Schur „Oesterr. Botan.
Wochenbl.“ 1857 p. 420 és „Enumer.“ p. 610, a leírás
szerint valamint a termőhely szerint is, „foliis chartaceis, . . .
cupula . . . glabra“.

Végre megemlítém, hogy Simkovics¹⁰⁾ a *Qu. mala-*
cophyllát egyszerűen a *Qu. Robur-hoz* L., (*Qu. peduncu-*
lata Ehrh.) vonja. Willkomm¹¹⁾ a nagy levelekről, melyek-
nek a hosszúságát ő még 15"-nyire toldotta meg (!), részben
tőhajtásnak tartja. A nagyon nagy levelek, azt hiszem, normali-
soknak nem tekinthetők, a gyümölcsöző fán nehezen uralkodók.

A mondottak után a *Qu. malacophylla* több figyel-
met érdemel s bizonyára hazánk klimatologiai viszonyaival
összefüggő faj, alfaj, fajta, változat vagy alak, a mint valaki
felfogásához e sorozat valamelyik tagja jobban paszszol. E
fogalmakat az ember csinálta, s kiki saját felfogása szerint
szűkíti avagy tágítja.

Egyesületi közlemények.

*(Az Országos Erdészeti Egyesület 1885. évi december hó 20-án
tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.)*

Jelenvoltak: Gróf Tisza Lajos elnök ő excja; Bedő
Albert első alelnök; Balás Vincze, Belházy Emil, Eleőd
Jósa, Ghyczy Emil, Havas József, Illés Nándor, Nemes-
kéri Kiss Pál, Luczenbacher Pál, Rónai Antal választ-
mányi tagok és Horváth Sándor titkár.

¹⁰⁾ „Erdészeti Lapok“ 1883. p. 771.

¹¹⁾ „Forstl. Flora“, p. 330.

Tomcsányi Gyula, Szécsi Zsigmond, Hoffmann Sándor, Kallina Károly és Szabó Adolf választmányi tagok távolmaradásukat a titkári hivatalhoz intézett levélben kimentették.

Elnök ő excja az ülést megnyitván jelenti a választmánynak, hogy a ministerelnök ő nagyméltósága mult hó 29. és 30-án ünnepelt 10 éves jubileuma alkalmával a mult választmányi ülés határozata folytán egyesületünk is nagyobb küldöttség által tisztelgett, melyben Elnök ő excja vezetése alatt, Bedő Albert első alelnök báró Bánffy Dezső második alelnök, Belházy Emil, Bikkal Nándor, Ghyczy Emil, Garlathy Kálmán, Havas József, Hoffmann Sándor, Illés Nándor, Luczenbacher Pál, Rónai Antal, Nemeskéri Kiss Pál, Scholcz Rezső, Sóltz Gyula, Tomcsányi Gyula és Vánke Sándor választmányi tagok, továbbá Almásy Andor, Chabada József, Girsik János, Róth Ignác, Kalmár Tivadar és Neuschloss Marczel gyeesületi tagok és Horváth Sándor titkár vettek részt.

E küldöttség nevében Bedő első alelnök izléses tölgyfa tokba helyezett üdvözlő feliratot nyújtott át a ministerelnök ő nagyméltóságának, szóval is kifejezést adva az egyesület őszinte szerencse kívánatainak.

A választmány örömmel veszi tudomásul az elnökség ezen jelentését s egyszersmind elhatározza, hogy az egyesület felirata továbbá Bedő Albert első alelnöknek üdvözlő beszéde és a ministerelnök ő nagyméltóságának erre adott nagy jelentőségű válasza, melyet az egyesület minden tagja örömmel és megelégedéssel kell, hogy fogadjon, egész terjedelmében felvételessék a jegyzőkönyvbe.

Az egyesület felirata következően hangzik :

Nagyméltóságú Ministerelnök Ur! Kegyelmes Urunk! Az az örvendetes esemény, hogy Nagyméltóságod immár tiz esztendeje vezet jó és válságos körülmények között Magyarország kormányzását, s e tiz év alatt az államférfiai bölcsesség és erős akarat összhangzó munkájával szilárd meggyőződéssé érlelte még az aggodókban is a magyar állam megerősödésébe és életerős fejlődésébe vetett hitet: lelkes örömmel tölti el az országot s a hálás elismerés törhetlen ragaszkodás és bizalom önként felfakadó érzelmeinek őszinte kifejezésére indítja Magyarország népeit. A közélet minden ágának képviselői jelennek ma meg Nagyméltóságod előtt, hogy tanuságot tegyenek a tiszteletről és szeretetről, melylyel a magyar nemzet Nagyméltóságodat körül övezi.

Ezek a tiszta érzelmek vezetnek minket is, midőn csatlakozva az ünneplőkhöz hazafiai tiszteletünknek és ragaszkodásunknak adunk kifejezést azok nevében, kik az ország erdőgazdasági érdekeinek ápolására egyesülve, közgazdaságunk ezen sokáig kevésre méltatott ágában is oly alkotásairól tehetnek tanuságot a letelt tiz éves korszaknak, melyek a késő nemzedékek előtt is maradandó bizonyágot szolgáltatnak Nagyméltóságod előre látó bölcsességéről és a távol jövő érdekeit is felismerő nagy szelleméről.

Ezért, ha mint a magyar nemzet hű fiai nem is tekintenénk büszkeséggel a haza nagy fiára, ki lángeszével s erős karjával biztosan vezet a boldogulás kikötője felé a magyar állam hajóját, az ügy érdekében, melynek szolgálatában állunk, akkor sem kívánhatnánk jobb és nagyobb szerencsét az országnak, mint, hogy azt a vezérletet, melyben hazánk a letelt tiz év alatt részesült, a gondviselés továbbra is a lehetőség véghatáráig tartsa meg számára.

Isten áldása kísérje Nagyméltóságodat áldásos működésében! Tegye gyümölcsözővé önfeláldozó fáradozásait s engedje majdan megérnie azt a legnagyobb örömet, melyet a mag elvetője érez, midőn viharral daczó erdővé látja felnőni veszélyek között megtelepített csemeteit: lássa egykor a magyar állam és a magyar nemzet

élet fentartó intézményeinek erős szervezetévé fejlődni minden alkotását.

Kelt Budapesten, 1885. évi november 29-én.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1885. évi október 23-án tartott választmányi ülésének megbízásából.

Tisza Lajos, s. k.,
elnök.

Horváth Sándor, titkár.   *Bedő Albert* s. k., I. alelnök.   *Báró Bánffy Dezső* s. k., II. alelnök.

Bedő Albert első alelnök üdvözlő beszéde, melylyel a feliratot átnyújtotta :

Nagyméltóságú miniszterelnök Ur! Kegyelmes Urunk! Van szerencsénk a magyar állam és a magyar nemzet ezen ünnepnapján Nagyméltóságod színe előtt megjelenni s az Országos Erdészeti Egyesület úgy összegének, mint minden tagjának hazafiui mély tiszteletét, háláját s jó kívánatait tartalmazó feliratot azon ohajtásunk kíséretében átadni, hogy az Uristen Excellentiádat hazánk boldogítására sokáig éltesse.

Tisza Kálmán miniszterelnök válasza :

Nagyon köszönöm az Országos Erdészeti Egyesület megemlékezését. Kérem, tolmácsolják köszönetemet annak idejében küldőiknek és legyenek arról meggyőződve, hogy az erdészeti egyesület teendőinek fontosságáról teljesen meg vagyok győződve, mert talán Magyarország közigazgatási, éghajlati és némileg egészségi viszonyaira alig lehet valami fontosabb, mint hogy az annyi időn át elhanyagolt erdőkezelés jó állapotba helyeztessék és a történt pusztítások nyoma az évtizedek során elenyésztessek.

II. Az ülés áttérvén a tanácskozás rendes tárgysorozatára a titkár a pénztár állásáról a következő jelentést terjeszti elő :

Az egyesület összes bevétele folyó évi január elsejétől a mai napig összesen	38.687 frt 27 krt.
kiadása ugyan ezen idő alatt	34.633 „ 94 „
tesz, pénztári készlete tehát	4.053 frt 33 kr.

Az összes bevételből 197 frt 76 kr mult évi pénztári maradékot képez, 2.500 frt ujonnan tett készpénz alapítványi fejében, 13.511 frt 48 kr régi alapítványok törlesztésére, 759 frt 19 kr a Wagner Károly alapítványra, 615 frt a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjára, s végül 1.710 frt a házépítés alapjára folyt be.

A rendes bevételekre tehát ezen összegek levonása után 19.393 frt 84 kr marad.

Ellenben a 34.633 frt 94 krral kimutatott összes kiadásból 12.852 frt 48 kr a rendes alaptökéhez, 759 frt 19 kr Wagner Károly alapítványhoz, 605 frt a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjához és 1.710 frt az építési alaphoz csatoltatott. Ezekon kívül 11.637 frt 21 kr ideiglenes kölcsönképen szintén a háziépítési alapnak adatott át, úgy hogy a rendes kiadások a mai napig csak 7.070 frt 06 krt tesznek ki.

A kimutatott 4.053 frt 33 kr pénztári maradványon kívül a kézipénztár kincsfiókjában őriztetik továbbá a letéti számadás szerint egy 550 frtról, egy 1000 frtról, egy 1100 frtról és egy 1360 frtról szóló takarékpénztári könyvecske is, melyekkel a Deák Ferencz alapítvány 1882., 1883. és 1884-dik évi még ki nem adott pályadíjai és a műszótár költségeire félre tett összegek vannak gyümölcsözőleg elhelyezve.

Tudomásul vétetett.

III. Az egyesület ez évi segélyeinek kiosztására kerülvén a sor, a titkár részletes előterjesztést tesz a Wagner Károly alapítvány és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjának ez évben felhasználható kamatairól és a segélyért folyamodók körülményeiről.

A Wagner Károly alapítványnál ez uttal 370 frt 95 kr állott rendelkezésre, mely összegből 30 frt 95 kr az 1884-dik

évi kamatokból maradt vissza, 340 frt pedig a folyó évre irányoztatott elő.

Az alapítvány segélyéért összesen 10 özvegy folyamodott, névszerint özv. Makonyi Sámuelné, Trattner Mihályné, Kolbenheyer Józsefné, Révész Károlyné, Matuskovits Béláné, Polák Hermilné, Rónai Antalné, Ernhoffer Ignáczné, Füzy Dénesné és Kapdebó Jánosné.

Ezeken kívül beérkezett egy 11-ik folyamodvány is, melyet Skultéty Nátán apatini m. kir. erdőmester és Sugár Károly ottani főerdész intéztek az igazgató választmányhoz, egy közelebbről elhunyt tagtársunk néhai Danielisz Ede özvegyét és árváit ajánlván melegen az egyesület jóindulatába. E kérelem azonban sajnos az alapszabályok értelmében nem volt teljesíthető, mivel néhai Danielisz Ede csak 1882. évi augusztus hóban lépven be az egyesület kötelékébe, az alapszabályok által megkövetelt 5 évig nem volt tagja az egyesületnek. Mindamellett az igazgató választmány tekintettel a Skultéty ur által előadott okokra segíteni óhajtván az özvegy nyomasztó helyzetén Elnök ő excja javaslatára gyűjtést eszközölt s a jelenlevők által felajánlt 40 frtnyi összeget azzal a kérelemmel rendelte elküldeni Scultéty urnak, hogy azt a tagtársak részvéte jeléül ajánlja fel az özvegynek.

Hasonlóképen nem volt teljesíthető az alapszabályok értelmében a fentebb utolsó sorban említett folyamodónő, Kapdebó Jánosné kérelme sem, mivel férje még 1860-ban elhalván, az országos erdészeti egyesületnek nem is lehetett tagja.

A többi folyamodók ellenben, kik már a megelőző években is mind részesültek segélyben valamennyien jogosultaknak és érdemeseknek találtattak az alapítvány támogatására s ennél fogva a titkári hivatal javaslata alapján anyagi körülményeikhez képest a következő összegek szavaztattak meg részükre:

Révész Károlynének és két kiskoru gyermekének 50 frt, Fűzy Dénesnének és leányának 50 frt mind kettőnek azon kikötéssel, hogy a megszavazott összegek fele része férjeik alapítványi tartozásának törlesztésére fordítandó; továbbá Rónai Antalnének és gyermekeinek 50 frt; Makonyi Sámuelnének és 2 kiskoru gyermekének 50 frt; Ernhoffer Ignácznének 40 frt; Kolbenhayer Józsefnének és 2 kiskoru gyermekének 40 frt; Polák Hermilnének és leányának 30 frt; Matuskovics Bélánének 30 frt és végül Trattner Mihálynének 30 frt. A rendelkezésre állott összegből fenmaradt 95 krt a választmány a jövő évi kamatokhoz rendelte csatolni.

A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjánál az 1885-dik évi kamatok 650 frttal irányoztattak elő, folyamodó pedig kettő jelentkezett, névszerint Skvór Ignác ny. m. kir. erdőszámvivő és Plecheisz János elaggott uradalmi főerdész. Miután mindkét folyamodó jogosultnak és érdemesnek találtatott a segélyezésre, részükre az alapszabályok értelmében adható legmagasabb összeg, egyenként 65 frt szavaztatott meg, a rendelkezésre állott összegből fenmaradó 520 frt pedig a tőkéhez rendeltetett csatoltatni, még pedig a folyó évi közgyűlés határozata értelmében oly megjegyzéssel, hogy ezen összeg a csatolás alkalmával az egyesület folyó évi bevételi feleslegéből 1000 frtra lesz kiegészítendő.

IV. Az építés ügyében a következők jelenletnek be a választmánynak :

Az épület befedése rövid idő alatt megtörténvén, ezzel a folyó évre tervezett munkálatok is befejezést nyernek, a mi pedig a költségeket illeti, az eddig teljesített munkálatokra kifizettetett a szerződésekben kikötött százalékok levonása után 74.302 frt 73 kr s ezen összeg fedezésére felhasználtatott az alapítványi pénztár készpénzkészletéből 19.787 frt 17 kr, a kézipénztártól kölcsön vett összegből 11.637 frt 21 kr,

6.500 frt névértékű szállodézsma váltásági kötvény eladásából s illetőleg kisorsolásából 6.350 frt 10 kr, 29.300 frt névértékű m. földhitelintézeti 5⁰/₀-os záloglevél eladásából s illetőleg kisorsolásából 29.534 frt 75 kr, 6.000 frt névértékű m. földhitelintézeti 5¹/₂⁰/₀-os záloglevél eladásából 6.157 frt 50 kr és végül a kézi pénztár újabb kölcsönéből 836 frt megjegyztetvén, hogy a már felhasznált összegeken kívül az egyesületnek még a következő értékei vannak a földhitel intézetnél elhelyezve :

4 ⁰ / ₀ os m. aranyjára- dék kötvényekben .	16.000	frt
5 ⁰ / ₀ -os m. földhitelinté- zeti záloglevelekben	23.500	„
4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ -os m. „ „	32.500	„
szőlődézsma váltásági kötvény- ekben	200	„
államsorsjegyekben	600	„
és készpénzben mintegy	209	„

összesen pénz- és papírértékekben . 73.009 frt

melyből azonban az év végén mintegy 5.000 frt a készpénz-
tárnak a szükséges folyó kiadások fedezésére kiszolgáltatandó
lesz, úgy hogy az építkezés költségeinek fedezésére kerek
számában mintegy 68.000 frt lesz még felhasználható. Miután
pedig az építkezésnek eddig még tényleg nem fedezett költ-
ségei az előirányzat szerint összesen 117.000 frtra tehetők,
a rendelkezésre álló 68.000 frt felhasználása után még keze-
ken 49.000 frt fedezéséről kell gondoskodni. Ezen összegnek
azonban egyrésze tekintettel arra, hogy a szerződések értel-
mében visszatartott biztosítékok az illető vállalkozóknak csak
a végleszámolás után egy—két és három év múlva lesznek
kiszolgáltatandók, csak később válik esedékessé, úgy hogy
a következő évben legfeljebb 40 — 45.000 frtról kell kölcsön
utján gondoskodni.

A mi a kölcsönkötés ügyét illeti, az elnökség tudatja a
választmányal, hogy mindjárt a közgyűlés után megkeresést

intézett a fővároshoz azon kérelemmel, hogy az általa átengedett telek tulajdonjogának telekkönyvi bekebelezését az egyesület javára a fentebb említett kölcsön megköthetése céljából még a szerződésben kikötött határidő t. i. az építés alatt álló egyesületi ház használatba vétele előtt megengedje; e kérelem azonban eddig csak a pénzügyi bizottság tárgyalásán ment keresztül s itt azon határozat hozatott felette, hogy a kért engedély megadása javasoltatni fog ugyan a közgyűlésnek, de azon feltétellel, hogy a fenálló szerződés azon pontja, mely szerint az egyesület a kérdéses telekre építendő házat főjelleében egyesületi célokra tartozik használni, a bekebelezés alkalmával tulajdonjogi korlátozásként feljegyeztessék.

A válaszmány ezen jelentést tudomásul véve felkéri az elnökséget, hogy a tulajdonjog bekebelezésének ügyét továbbra is szorgalmazza s ez uttal lehetőségig azt is kieszközölje, hogy a fővárosi pénzügyi bizottság utóbb említett kikötése, tekintettel arra, hogy az a tervezett kölcsön megkötését nehezíthetné, mellőztessék, annál is inkább mert a fenálló szerződésben arról, hogy a tulajdonjog átíratásánál az egyesület ily korlátozással terheltessék, nincs említés téve. Ugyanilyen irányban való közreműködésre felkéretik, mint a fővárosi képviselő testület tagja, Luczenbacher Pál válaszmányi tag ur is.

Az építési ügygyel kapcsolatban az elnökség részéről még a következők jelentetnek be a válaszmánynak :

1. A köműves munkák befejezése után fővárosi szokás-szerint megtartott koszoruünnepély alkalmával a művezetőség javaslata alapján összesen 506 frt 60 kr jutalom osztatott ki a munkavezetők és munkások között. A kiosztásnál Luczenbacher Pál építési bizottsági tag és a titkár voltak jelen.

Jóváhagyólag tudomásul vétetik.

2. A köműves és ács munkák befejezése folytán rövid időn a bádogos munkák is kezdetüket vevén, az elnökség te-

kintettel ezen utóbbiak tűzveszélyes voltára, a már elkészült alkatrészek eléghető részeinek tűzkár ellen való ideiglenes biztosítására felhatalmazást kér, mi a választmány részéről egyhangulag megadatik.

3. Tekintettel azon körülményre, hogy az alkotmány-utca ez időszert nincs kikövezve, sőt a kétoldali járdák közül is csak az egyesületi ház átellenében haladó van kőburkolattal ellátva, kívánatosnak jelentetik ki, hogy ezen járdától az egyesületiház bejáratához az utcán át egy megfelelő szélességű kövezett átjáró készíttessék; minthogy azonban egyesek értesülése szerint az alkotmány-utca kikövezése a főváros által már a következő 1886-ik évre előirányoztatott s így nem lehetetlen, hogy ez még az egyesületi ház használatba vétele előtt megtörténik, a fenebb említett ideiglenes átjáró elkészítésére csak azon esetre adatik meg a felhatalmazás, ha az állandó kikövezés a főváros által jövő évi július haváig nem eszközöltetnék.

4. Kauser Gyula kömüves vállalkozónak azon kérelmét, hogy a keresetéből levont pénzbüntetés, melyet az építési bizottság azért rótt ki rá, mert az általa elvállalt munkálatokat a szerződésben kikötött határidőn túl egy hónappal később fejezte be, neki utólagosan kiszolgáltassék, — általánosságban tekintve méltányosnak találja a választmány, s ennél fogva tekintettel arra, hogy nevezett vállalkozó a kőfaragó munkák későn történt szállítása folytán bizonyos mértékig maga is akadályozva volt, s hogy a részéről elkövetett késedelmesség által az egyesület eddig semmiféle kárt sem szenvedett, kimondja, hogy a kérdéses pénzbüntetés kiszolgáltatására abban az esetben, ha Kauser saját kötelezettségeinek mások hátrálatása nélkül az épület átadására kitűzött határidőig minden tekintetben pontosan megfelel, hajlandó lesz, s a visszatartott összeg kifizetése iránt a végleszámlálás idejében intézkedni fog.

Arra az esetre azonban, ha Kauser megfelelő alakban kellő biztosítékot nyújt az egyesületnek aziránt, hogy egy felől a szóban forgó pénzbüntetés elengedését s más felől a fedél-széknek elkésve történt, de a kömüves munkákra hátráltató befolyást nem gyakorolt elkészülését esetleg később bekövetkező újabb mulasztásainak mentségére felhasználni nem fogja, s illetőleg szerződészerű kötelezettségeinek pontos teljesítésére tekintet nélkül az eddig történetekre szigoruan kötelezi magát: felhatalmaztatik az elnökség, hogy a visszatartott pénzbüntetést legjobb belátása szerint részben vagy egészben a végleszámlálás előtt is kiutalványozhassa.

5. Végül Thék Endre asztalos mester azon kérelmét, hogy az általa eddig elkészített, de az egyesületi házhoz a bekövetkezett téli idő folytán még át nem szállított tárgyak után kijáró keresete folyóvá tétessék, teljesíthetőnek találja a választmány, ha a kérdéses tárgyak, melyek a végleges elhelyezés ideig vállalkozó gyárában maradnak, megelőzőleg átvetetnek, vagyis az, hogy azok az országos erdészeti egyesület tulajdonát képezik közjegyző előtt hitelesített okirattal igazoltatik, továbbá ha Thék ezen tárgyakat tűzkár ellen ideiglenesen biztosíttatja s végül ha kötelező nyilatkozatot állit ki az iránt, hogy azokat azon esetben ha tűzveszély vagy más baleset folytán megsemmisülnének vagy használhatlanná válnának, a szerződésben kikötött határidőig és feltételek alatt újból elkészíti.

V. A titkár bemutatja Fekete Lajos nyilatkozatát, melyben az Erdészeti Lapokban megjelent felhívás folytán kijelenti, hogy az Erdészeti növénytan pályázatára „Jobb későn mint soha“ jelige alatt benyújtott munkát, melyet a jeligés levélben megnevezett két munkatársa segélyével ő irt, a bíráló bizottság jelentése értelmében hajlandó átdolgozni, ha részére ezen czélból — tekintettel arra, hogy műve az első alkalom-

mal is főkép az idő rövidsége miatt nem készülhetett ugy el mint maga is óhajtotta, — 1888. évi márczius 31-éig terjedő határidő engedtetik.

A választmány ezen feltételt elfogadván, utasítja a titkári hivatalt, hogy a pályamunka kéziratát szerzőnek kiszolgáltatassa.

VI. Az országos kiállítás erdészeti csoportjából a tervezett erdészeti muzeum számára alkalmas tárgyak összegyűjtésével és elhelyezésével megbízott három tagu bizottság, melyben a mult választmányi ülés határozatából Ghyczy Emil és Illés Nándor választmányi tagok és a titkár vettek részt, feladatát teljesítvén, eljárásának eredményéről a következő jelentést terjeszti elő:

Tisztelt Igazgató választmány! Mult ülésünkben megbizni méltóztatott a tisztelt Igazgató választmány, hogy az országos kiállítás erdészeti csoportjában megszemlélve azon tárgyakat, melyeket az egyes kiállítók elnökségünk megkeresése folytán az országos erdészeti egyesület tervezett muzeuma számára átengedni hajlandók, kiválasztuk közülök azt a mi értékes és leendő gyűjteményeinkben helyet foglalhat s gondoskodjunk egyszersmind arról is, hogy e tárgyak átvéttessenek, összegyűjtessenek, beszállittassanak s addig a mig egyesületünk háza elkészül és használatba vehető lesz, megfelelő helyiségben ideiglenesen elhelyeztessenek.

E feladatunkat minden irányban teljesítvén, eljárásunk eredményéről a következőket van szerencsénk jelenteni.

A tárgyak kiválasztásához a kiállítás bezárása után azonnal hozzáfogtunk s bár munkánkat e tekintetben némileg megnehezítette az a körülmény, hogy az elnökség által megkeresett kiállítók egy részétől még nem érkezett volt be a válasz, feladatunknak ezen részét néhány nap alatt teljesen befejeztük, oly módon, hogy tárgyról-tárgyra végig menve az erdészeti csoport kiállításán, összeirtuk mind azon tárgyakat, melyeket célunkra alkalmasaknak itéltünk. Ezen összeírás alkalmával azon kiállítóknál, kiknek válasza már kezünkben volt s kik részletesen megjelölték az átengedhető tárgyakat, természetesen csak ezen utóbbiakra szorítkozhattunk, a többieknél ellenben

minden használhatót összeirtunk, csak később a válasz megérkezése után törülvén jegyzékünkől azt, a mit nem nyerhettünk meg, s jegyzvén esetleg hozzá azt, a mit felajánlás folytán a már összeirtakon kívül is utólagosan értékesíthetőnek találtunk.

Midőn munkánk ezen részével az összes válaszok beérkezése után elkészültünk, áthordattuk ideiglenesen az összes átvett tárgyakat az erdészeti csarnok egy rendelkezésünkre bocsátott üres termébe s azután intézkedtünk, hogy az egész lehető gonddal beszállítsassék.

Ezt megelőzőleg természetesen gondoskodnunk kellett előbb, hogy megfelelő helyiségre tegyünk szert, hol az összegyűjtött tárgyak a jövő augusztusig épen megőrizhetők legyenek. Feladatunk ezen részét azonban felette megkönnyítette a kereskedelmi akadémia tisztelt Igazgatósága, mely egyesületünk megkeresésére a legszivesebb készséggel engedte át épülőfélben levő egyesületi házunk átellenében fekvő akadémiai épületének egy jövő őszig nem szükségelt tágas torna-helyiségét, mely czéljainkra sokkal alkalmasabb bármely más pénzen kibérelhető helyiségnél, nemcsak azért, mert száraz, tiszta és esetleges feltörés ellen biztosított, hanem azért is, mert közvetlen szomszédságunkban lévén, a tárgyak átszállítása annak idejében kevés fáradsággal és költséggel lesz eszközölhető s mindezekon felül költségünkbe sem kerül azon csekély összegon kívül, mely a téli hónapokon át a terem hetenként egy-kétszeri fűtésére és az intézeti felügyelő jutalmazására szükséges lesz.

Általában véve megelégedéssel jelenthetjük, hogy feladatunk teljesítése ugyszólva alig volt költséggel összekötve, a mennyiben a tárgyak összehordására, az erdészeti csarnokba, és beszállítására, az ideiglenes helyiségbe, a titkári hivatal mindössze 38 frt 52 krt adott ki, ezen kívül pedig a fentebb szükségesnek jelzett fűtési költségen és jutalomdijon kívül, melyek együtt véve legfeljebb 30—40 frtot fognak kitenni, más kiadások nem merültek fel.

A mi már most azon kérdést illeti, hogy mily tárgyak foglaltatnak gyűjtésünkben, erre nézve részletes felvilágosítást csak azon kimutatásaink nyújthatnak, melyeket még az összegyűjtésnél állítottunk össze, s melyeknek alapján, majd a végleges rendezésnél, a katalogus elkészítendő lesz.

Röviden azonban szükségesnek látjuk kiemelni azon főbb kiállí-

tókat, kik gyűjteményünkhöz jelentékenyen hozzá járultak adományaikkal.

Első sorban kell megemlítenünk az állami erdészetet, melynek kiállításából a selmeczi erdőakadémiának és az erdőőri szakiskoláknak fentartott mintákon s néhány előre meghatározott rendeltetéssel bírótárgyon, továbbá a szabadban elhelyezett nehéz tárgyakon kívül, ugyszólva mindenből átengedettett egy-két példány. Hogy mik foglaltatnak e gazdag adományban azt nehéz volna itt felsorolni, de megemlítjük még, hogy ezeken kívül kilátásba helyezettett az erdészeti csarnok üléstermében kiállított gyönyörű erdőrésztetek fényképeinek egy teljes gyűjteménye és magyar állam erdőségeinek átnézeti térképe is egy példányban, melyek szintén át fognak adatni egyesületünknek.

Értékes tárgyakat bocsátott rendelkezésünkre a nagyméltóságú vallás- és közoktatási ministerium is a közalapítványi uradalmak pavillonjából, nevezetesen a kártékony rovaroknak és ezek rágványainak egy értékes gyűjteményét, egy falemez-albumot, az erdei gyógynövények gyűjteményét, erdőmivelési és használati eszközöket és félgyártmányokat stb. Megjegyezzük azonban, hogy a falemez-albumot csak letétkép engedte át a minister ő nagyméltósága oly kikötéssel, hogy kiállítások alkalmával stb rövid használatra visszaadni köteles az egyesület.

Coburg herczeg ő fenségének igazgatósága, néhány tárgy fentartásával, melyet más czélokra szánt egész erdészeti, kiállításában szabad választást engedett, felajánlván végül nagy kiállítási szekrényét is azon kijelentéssel, hogy azt a készítő-vállalkozó az egyesület kívánatára be is szállíttatja.

Hasonlókép egészen rendelkezésünkre bocsátotta kiállítását a horvát pavillonban Ghyczy Fanni ő méltósága is, csupán egy göz gép-mintát tartván fenn, melyet egy horvátországi közintézetnek szánt és a csubari uradalomban kísérletkép meghonosított retorta szénítés terményeit, melyeket a selmeczi erdőakadémiának adatott át.

A rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaság szintén mindenből juttatott a mi gazdag kiállításában előfordult s ezenkívül kilátásba helyezte, hogy az uradalmában használt erdőművelési eszközök gyűjteményét, melyet a technologiai iparmuzeumnak előre elajándékozott, s zszindely-gyűjteményét, melyet a

selmeczi akadémia foglalt le, utólagosan szintén elkészítetteti számunkra.

A felséges cs. kir. család ráczkevei uradalma egy csinos fagyüteményt ajándékozott, mely a csepelszigeti fanemeket és cserjéket foglalja magában, ezenkívül kerékagyakat szilfából, a feldolgozás különböző stádiumaiban, és egy nyárfa korongot.

Albrecht főherczeg ő fensége pavillonjából kitünő minőségű félgyártmányokat és házi ipartárgyakat, Nemeskéri Kiss Miklós véglesi uradalmának kiállításából pedig finom gyufa-szálkaanyagot szereztünk be.

Gróf Eszterházy Miklós tatai uradalma kiállítását mindenestül átadta, az osztrák-magyar államvasut-társaság pedig erdőmivelési és használati eszköz-gyüteményt s az uradalmában alkalmazott gazdasági és kezelési szabályok és utasítások gyüteményét engedte át, ez utóbbit könyvtárunknak.

Báró Popper Lipót meghatalmazottja minden tárgyból átengedte a kiválasztott példányokat, míg a Guttman S. H. és Engel Andolf és fiai czégek főleg parquett anyagokkal, burkoló lemezekkel és kiváló méretű és minőségű félgyártmányokkal gazdagították gyűjtésünket. A Baiersdorf és Biach czégtől gyufa-szálkát szereztünk, a pécsi püspöki uradalom, Kőrmöcz sz. kir. és főbányaváros, továbbá a primási uradalmak és Lőcse sz. kir. város kiállításából pedig többféle hasznos tárgyat.

Végül ki kell emelnünk még több szaktársunkat is, kik szintén hozzájárultak gyűjtésünkhöz. Így Piso Cornél urat, ki egy mag-, egy rügy- és egy rovar-gyüteményt, Sztokosza Géza urat, ki az ungvári kerületben erdőgazdasági jelentőséggel bíró gombák által okozott betegségeket előtüntető törzsrészleteket és növényeket, továbbá erdészeti növényrendszertani rajzokat stb; Szőnyey István urat, ki egy szénygyüteményt és a szénítésre vonatkozó táblázatos kimutatásokat; Böhm József urat, ki lúczfenyőkérget és szenet; Dufek Elek urat, ki egy hernyópusztításra használt gyökérkefét és egy csemeteültető ásót ajándékozott stb. stb.

Ezen részletezést főleg azért kívántunk előterjeszteni, hogy a tisztelt igazgató választmánynak alkalmat szolgáltatassunk a felsoroltak adományainak megköszönésére; megjegyezzük azonban, hogy a névszerint említettekén kívül még más kiállítóktól is szereztünk be

közvetve egyes tárgyakat. A gyűjtést ugyanis a selmeczi akadémia és az erdőéri szakiskolák megbizottjaival együtt eszközöltük s így az egyiknek vagy másiknak ajándékozott collectiókból a feles számú példányokat kölcsönösen átengedtük. Megemlítjük továbbá, hogy a faiparral foglalkozó ezégek közül egyesek mint például Neuschloss Marczel és Ödön, Neuschloss Károly és fiai, továbbá Vuk Mihály azon ígértett tették, hogy a gyáraikból kikerülő czikkekből annak idejében megfelelő formában egy-egy teljes collectiót készítenek gyűjteményeink számára.

Együtt tekintve az összehordott tárgyakat, kétségtelen, hogy gyűjtésünk eredménye magában véve még nem elégséges arra, hogy tervezett muzeumunk mindjárt kezdetben teljesen összeállítható s a nyilvános használatnak átadható legyen, de annyit már is ellehet mondani felőle, hogy a meglevő anyag alapját képezheti a további gyűjtésnek, mely nézetünk szerint aránylag véve nem sok kiadással fog járni.

Hogy e gyűjtés és kiegészítés mily terv szerint és minő módon lesz legcélszerűbben eszközölhető, azt nézetünk szerint csak akkor lehet megállapítani, ha az ezen célra szolgáló helyiségek készen lesznek s másfelől az is meghatározható lesz, hogy az egyesület mennyit és milyen idő alatt áldozhat ez új intézményre.

E tekintetben tehát most nem tarthatjuk feladatunkban állónak már most nyilatkozni.

Budapest, 1885. decemberhó.

Ghyczy Emil s. k.   *Illés Nándor* s. k.   *Hörváth Sándor* s. k.

A választmány a jelentésben foglaltakat örvendetes tudomásul véve az abban megnevezett kiállítóknak értékes adományaikért a kereskedelmi akadémia igazgatóságának pedig az elhelyezésre szolgáló terem átengedéséért köszönetet szavaz, s egyuttal engedélyezi a bizottság által javasolt csekély költségeket is a terem fűtésére és a tárgyakra felügyelő egyén jutalmazására.

VII. A titkár jelenti, hogy a folyó évi költségvetés egyes kiadási rovatainál előre nem látott körülmények folytán némi hiteltullépés fog mutatkozni az év végéig.

Igy az „Erdészeti Lapok“ és más közlemények nyomtatási költségeinél, mely rovat alatt összesen 4.500 frt irányoztatott elő, a szükséglet már is 6.076 frt 79 krt tesz ki, pedig ezen rovat alatt az „Erdészeti Lapok“ utolsó két füzetének és néhány kisebb nyomtatványnak költségeire még mintegy 840 frt fedezet szükséges, úgy hogy a túllépés a nyomtatványok költségeinél 2.416 frt 79 krra számítható.

Ez a jelentékeny túllépés azonban nagy részben csak látszólagos, a mennyiben a kimutatott költségekből 1.952 frt 28 kr az „Erdőhasználatlan“ című munka nyomdai költségeire 100 frt az ehhez készített fametszetekre és 248 frt 09 kr a Futóhomok megkötése stb. című munka nyomdai költségeire esik, melyek a választmány és közgyűlés által már engedélyeztettek, s melyek tulajdonképen nem is tartoznak a rendes nyomdai költségek közé, hanem a rendkívüli kiadások alatt számolandók el, annál is inkább, mert az említett művek eladásából egy csekély töredék kivételével már is befolyt megfelelő összegek szintén a rendkívüli bevételek között fordulnak elé. A valóságos szükséglet tehát ezen rovat alatt a 4.500 frt előirányzattal szemben 4.616 frt 42 krt tesz ki s így a túllépés, melynek fedezetéről gondoskodni kell, 116 frt 42 krra vagy kerekszámban 120 frtra vehető. Ennek is azonban legnagyobb része megtérül, a mennyiben az „Erdészeti Lapok“ban megjelent cikkek külön lenyomatásának elkészítésére fordított összegek az írói tiszteletdíjából levonatnak s mint rendkívüli bevételek számoltatnak el.

A rendes kiadások többi rovatainál részben megtakarítás lesz elérhető, a postakiadások lapexpeditio stb. című rovatnál azonban a 700 frt előirányzattal szemben már is 848 frtra rugnak a kiadások s e hó folyamán is kell még legalább 50 frt kiadást fedezni, úgy hogy itt a szükséges póthitel 190—200 frtra tehető. — E jelentékeny tulkiadás részint

abban leli magyarázatát, hogy a rendes kiadványok szétküldési költségein kívül az Erdőhasználatban füzeteinek és a Futóhomok megkötése című műnek a szétküldésére is jelentékeny összegek adattak ki, s ezeken kívül az építés és muzeum ügyében szétküldött ajánlott levelekre is sok ment fel. Legnagyobb részt tesznek ki azonban a tullelésben a postai megbízásokra kiadott összegek, a melyek azonban ép úgy mint az előbbiek is jó részben megtérülnek.

Végül fedezet szükséges a rendkívüli kiadások között azon összegekre, melyek a kiállítás alkalmából egy könyvszekrényre, a térdijakra és a muzeum számára gyűjtött tárgyak beszállítására adattak ki s melyek eddig összesen 232 frt 80 krra rugnak, a terem fűtésére és a felügyelő jutalmazására szükséges összeggel pedig körülbelől 270 frtra szaporodnak az év végével.

A választmány ezen előterjesztés alapján tekintettel arra, hogy a szükségelt összegek egy része tényleg megtérül, más része pedig részint a többi kiadási rovatok megtakarításaiban, részint a rendes bevételek többletében sokszoros fedezetet talál, az Erdészeti Lapok s más közlemények nyomtatási költségei című rovatnál 120 frt, a postaköltségek lapexpeditio stb. című rovatnál 200 frt és a rendkívüli kiadások rovatánál 270 frt póthitelt engedélyez.

VIII. A titkár bemutatja Bedő Albert országos főerdőmesternek a földmívelési ministerium által kiadott a magyar államerdőségeinek gazdasági és kereskedelmi leírása című 3 kötetes nagy művét, melyet a nevezett ministerium a hozzátartozó térkép melléklettel együtt az egyesület rendelkezésére bocsátott. Köszönettel fogadtatik.

IX. A titkár jelenti, hogy a mult választmányi ülés óta a következő rendkívüli bevételek folytak be az egyesület pénztárába :

1. Uj alapítvány képen befizetett az osztrák magyar

államvaspálya társaság 300 frtot, Scholcz Rezső m. kir. erdőigazgató 150 frtot.

2. Kötelezvényben tett régi alapítványaik törlesztésére befizettek: Wagner Gyula 20 frtot, Roller Adolf 32 frt 50 krt, Almássy Andor 100 frtot, Imre Dénes 20 frtot, Agótha Alajos 30 frtot, V. szombathelyi káptalan 100 frtot, Pagura Antal 50 frtot, Parti Ewald 100 frtot, Milch Dávid 200 frtot, Milch Izrael 200 frtot, Vanke Sándor 60 frtot, Novák József 35 frtot, Steyrer József 60 frtot, Neuschloss Miksa 160 frtot, Kellner Gusztáv 160 frtot, Révi József 30 frtot.

X. A következő új tagok vétetnek fel:

a) alapítóknak: Ruttkay Géza, járási erdőtiszt, Kim Béla járási erdőtiszt, Missics Pál és Glós László m. kir. erdőgyakornokok egyenként 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja őket Hollós László; Wagner Gyula főkápt. erdész segéd 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Lavótha Albert; Ferencz Gyula m. kir. erdőgyakornok és Páll Miklós m. kir. műszaki díjnok egyenként 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja őket Girsik János;

b) rendes tagoknak: Herdina László, ajánlja Lavótha Albert; Schmidt Gáspár uradalmi erdőtítkárr, ajánlja Kunsch Mátyás; Schulcz János és Gründl Gyula m. kir. műszaki díjnokok, ajánlja Balás Pál; Gréger Géza m. kir. erdőgyakornok, ajánlja Körös László; Péczér Mihály erdész, Kleiszl Gyula és Boriszlavszky János erdészsegédek, ajánlja őket Burián János; Gróf Haller János földbirtokos, ajánlja Csik Imre; Donth Károly püsp. uradalmi erdőgyakornok, ajánlja Lonkay Antal; Szifft Gyula Coburg hercegi erdészsegéd, ajánlja a titkárr; Jurkovich János Coburg hercegi erdész, Farkas György Coburg hercegi erdészsegéd, és Liftner István Coburg hercegi fűrészgondnok, ajánlja

őket Zareczky Tivadar; Godina Lajos és Deák Géza m. kir. műszaki díjnokok, ajánlja Tomcsányi Gyula; Rosnyay János és Esztergár Bálint erdőakadémiai hallgatók, ajánlja őket Fekete Lajos; Cserei Gyula m. kir. műszaki díjnok, ajánlja Bereczky Gyula.

X. A jegyzőkönyv hitelesítésére Ghyczy Emil és Luczenbacher Pál választmányi tag urak kéretnek fel. — K. m. f.

Hitelesítésül :

Luczenbacher Pál,

választm. tag.

Ghyczy Emil,

választ. tag.

Tisza Lajos,

elnök.

Horváth Sándor,

titkár.

Lapszemle.

(H.) Kisebb méretű lucz-, jegenye- és erdei fenyőtörzsek alakszáma. E lapok mult évi utolsó füzetében értékes adatokat közöltünk volt Schuberg karlsruhei tanár után a kisebb méretű fenyőrudak köbözésére. Kiegészítésül érdemesnek találjuk most közölni Schuberg alakszám táblázatát is, melyet ugyanazon kísérleti anyagból állított össze, mint a megelőzőleg közölt köböző táblákat.

Összehasonlítva a három fanemre vonatkozó adatokat egymással, első tekintetre is látható, hogy a jegenyefenyő alakszámái, különösen a csekélyebb méretű választékoknál valamivel nagyobbak, mint a lúczfenyőé; ellenben az erdei fenyő alakszámái 5 cm alsó átmérőig ugy a lúcz- mint a jegenyefenyőéit is felülmulják, 5 cm vastagságon felül azonban lassanként visszamaradnak, úgy hogy a 14—15 cm vastagságnál már az arány az erdei fenyő és a más két fenyő alakszámái között az, a mi a 40 : 53 között.

Ha pedig ezen alakszámokat a megfelelő méretekkal biró domboru és egyenes oldalú kupok alakszámaival hasonlítjuk össze, azt találjuk, hogy a domboru kúp alakszámait a jegenyefenyő alakszámái minden választéknál leginkább megközelítik, sőt amazoknál gyakran nagyobbak; ellenben a vékony lúczfenyő törzsek alakszámái valamivel kisebbek a domboru kúpéinál s csak a vastagabb választékoknál érik el és mulják néha felül amazokat; végül a legkisebb méretű erdei fenyők alakszámái jelentékenyen felülmulják a domboru kúpéit, a vastagabb és hosszabb választékoké azonban már az egyenes oldalú kúpéhoz állanak közelebb.